
Dokument ze zasedání

B8-0623/2016

19.5.2016

NÁVRH USNESENÍ

předložený na základě prohlášení Rady a Komise

v souladu s čl. 123 odst. 2 jednacího řádu

o transatlantických tocích údajů
(2016/2727(RSP))

Axel Voss, Monika Hohlmeier, Michał Boni, Roberta Metsola, Esteban González Pons, Anna Maria Corazza Bildt
za skupinu PPE

**Usnesení Evropského parlamentu o transatlantických tocích údajů
(2016/2727(RSP))**

Evropský parlament,

- s ohledem na Smlouvu o Evropské unii (SEU), Smlouvu o fungování Evropské unie (SFEU) a na články 6, 7, 8, 11, 16, 47 a 52 Listiny základních práv Evropské unie,
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (dále jen „směrnice o ochraně údajů“)¹,
- s ohledem na rámcové rozhodnutí Rady 2008/977/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o ochraně osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a justiční spolupráce v trestních věcech²,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) a na směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV³,
- s ohledem na rozhodnutí Komise 2000/520/ES ze dne 20. července 2000 (rozhodnutí o bezpečném přístavu),
- s ohledem na sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě ze dne 27. listopadu 2013 o obnovení důvěry v tok údajů mezi EU a Spojenými státy (COM(2013)846),
- s ohledem na sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě ze dne 27. listopadu 2013 o fungování bezpečného přístavu z hlediska občanů EU a společností usazených v EU (COM(2013)847),
- s ohledem na rozsudek Evropského soudního dvora ze dne 6. října 2015 ve věci C-362/14 *Maximilian Schrems v. komisař pro ochranu údajů* (EU:C:2015:650),
- s ohledem na sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě ze dne 6. listopadu 2015 o předávání osobních údajů z EU do Spojených států amerických podle směrnice 95/46/ES po rozsudku Soudního dvora ve věci C-362/14 (Schrems) (COM(2015)0566),
- s ohledem na prohlášení pracovní skupiny zřízené podle článku 29 o důsledcích rozsudku ve věci Schrems ze dne 3. února 2016,

---

¹ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

² Úř. věst. L 350, 30.12.2008, s. 60.

³ Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 89.

- s ohledem na zákon o soudní nápravě z roku 2015, který svým podpisem uvedl v platnost prezident Obama dne 24. února 2016 (H.R.1428),
  - s ohledem na zákon USA o svobodě z roku 2015¹,
  - s ohledem na reformy činností zpravodajských služeb USA stanovené v prezidentské směrnicí o politice 28 (PPD-28)²;
  - s ohledem na sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě ze dne 29. února 2016 s názvem „Transatlantické toky údajů: obnovení důvěry díky silným ochranným opatřením“ (COM(2016)0117),
  - s ohledem na stanovisko pracovní skupiny zřízené podle článku 29 č. 01/2016 ze dne 13. dubna 2016 k návrhu rozhodnutí o odpovídající ochraně u systému EU–USA na ochranu soukromí,
  - s ohledem na čl. 123 odst. 2 jednacího řádu,
- A. vzhledem k tomu, že ochrana osobních údajů, respektování soukromí a komunikací, právo na bezpečnost, právo získávat a sdělovat informace a právo na podnikání jsou vše základní práva, která je třeba prosazovat a vzájemně vyvažovat v Evropské unii a Evropskou unií na základě Listiny základních práv Evropské unie;
  - B. vzhledem k tomu, že jakékoli omezení těchto základních práv lze provést, pouze pokud je nutné a skutečně se tak děje v zájmu dosažení cílů veřejného zájmu uznaných EU nebo naplnění potřeby chránit práva a svobody jiných; vzhledem k tomu, že rámec EU pro ochranu základních práv a sledování cílů veřejného zájmu se neustále vyvíjí;
  - C. vzhledem k tomu, že ekonomiky USA a EU produkují přes 50 % celosvětového HDP a podílejí se 25 % na celosvětových vývozech a více než 30 % na celosvětových dovozech; vzhledem k tomu, že hospodářská výměna mezi USA a EU má celosvětově nejvyšší hodnotu, celkově měl transatlantický obchod v roce 2014 hodnotu 1,09 bilionu USD, přičemž celková hodnota obchodu USA s Kanadou a Čínou činila 741 miliard USD, resp. 646 miliard USD;
  - D. vzhledem k tomu, že celosvětové nejvyšší jsou také transatlantické investice – celkový objem vzájemných investic USA a Evropy má hodnotu kolem 4 bilionů USD;
  - E. vzhledem k tomu, že datové toky mezi USA a EU, které dosahují přibližně 15 terabitů za vteřinu, jsou globálně zdaleka největší – zhruba o 55 % větší než datové toky mezi USA a Asií a o 40 % větší než datové toky mezi USA a Latinskou Amerikou;
  - F. vzhledem k tomu, že schopnost mít přístup k údajům, shromažďovat je a předávat je přes hranice souvisí s globalizací internetu a že objem transatlantických toků údajů odráží míru dostupnosti internetu v USA a EU, která činí 85 % v USA a 90 % v EU, a důležitost předávání údajů, na němž je dvoustranná hospodářská výměna založena a které ji umožňuje;

¹ <https://www.congress.gov/114/plaws/publ23/PLAW-114publ23.pdf>

² <https://www.whitehouse.gov/the-press-office/2014/01/17/presidential-policy-directive-signals-intelligence-activities>

- G. vzhledem k tomu, že volný přeshraniční tok údajů mezi USA a EU je pro obchod a investice USA a EU nanejvýš důležitý, protože uživatelé na obou březích Atlantiku stále více využívají internet k nákupu zboží a služeb na trhu na druhé straně, realitou jsou transatlantické transakce a poskytování služeb mezi podniky, volný tok údajů pro vnitropodnikové účely je každodenní rutinou a investice do datových center, která poskytují přístup do cloudu v USA a EU, jsou závislé na přeshraničních datových tocích;
- H. vzhledem k tomu, že transatlantické toky údajů také vytvářejí pro USA i EU příležitosti k rozšíření obchodu a investic v rozvojovém světě s tím, jak se globálně šíří přístup k internetu, což jen zvyrazňuje potenciální růst internetového mezinárodního obchodu a nutnost volných toků údajů;
- I. vzhledem k tomu, že malé a střední podniky (MSP) jsou klíčovou hnací silou ekonomiky v USA i v EU a hlavní hnací silou zaměstnanosti a že volný tok údajů vytvořil pro MSP nové příležitosti ke vstupu do prostředí mezinárodního obchodu a k lepšímu přístupu na nové trhy na jiných kontinentech;
- J. vzhledem k tomu, že v souvislosti s digitalizací ekonomik USA a EU se z volného přeshraničního toku údajů stává klíčový prvek konkurenceschopnosti podniků na domácím i globálním trhu, což zejména platí u podniků provozujících elektronický obchod, a že USA a EU jsou dvěma největšími čistými vývozci digitálně dodávaných služeb na světě;
- K. vzhledem k tomu, že u EU dosáhl v roce 2012 vývoz digitálně dodávaných služeb hodnoty 465 miliard USD, jejich dovoz pak činil pouhých 297 miliard USD, z čehož vychází aktivní saldo obchodní bilance ve výši 168 miliard USD; vzhledem k tomu, že v roce 2014 činily dovozy digitálně dodávaných služeb z USA 54 % všech bilaterálních dovozů služeb;
- L. vzhledem k tomu, že digitálně dodávané služby byly katalyzátorem růstu internetové ekonomiky v Evropě: přes 400 000 Evropanů vytvářelo mobilní aplikace a širší ekonomika aplikací zaměstnávala v roce 2013 v Evropě 1,8 milionu lidí a přispívala do ekonomiky EU částkou 17,5 miliardy EUR; vzhledem k tomu, že trh s aplikacemi je globálním digitálním trhem;
- M. vzhledem k tomu, že směrnici EU o ochraně osobních údajů, která byla přijata v roce 1995 a upravuje ochranu osobních údajů v EU, má v blízké budoucnosti nahradit obecné nařízení o ochraně osobních údajů; vzhledem k tomu, že toto obecné nařízení o ochraně osobních údajů stanoví, že předávání osobních údajů z EU do třetí země je možné pouze za zvláštních podmínek, jako je zjištění odpovídající úrovně ochrany, což je důležitý mechanismus, který umožňuje předávání osobních údajů třetí zemi, pokud Komise shledá, že je v této zemi zajištěna odpovídající úroveň ochrany soukromí;
- N. vzhledem k tomu, že dosud byly příjemci zajišťujícími odpovídající úroveň ochrany údajů shledány tyto země a území: Andorra, Argentina, Kanada, Faerské ostrovy, Guernsey, Isle of Man, Jersey, Uruguay, Izrael, Švýcarsko a Nový Zéland a USA, Kanada a Austrálie byly shledány příjemci s odpovídající ochranou pro účely předávání jmenné evidence cestujících;

- O. vzhledem k tomu, že Komise uznala dne 26. července 2000, že zásady bezpečného přístavu v oblasti ochrany soukromí a často pokládané otázky, které vydalo americké ministerstvo obchodu USA, skýtají odpovídající ochranu pro účely předávání osobních údajů z EU, a že toto rozhodnutí o bezpečném přístavu umožnilo předávání osobních údajů z EU společnostem v USA, které se zavázaly k dodržování zásad bezpečného přístavu;
- P. vzhledem k tomu, že od roku 2014 vedly USA a EU po skandálu s úniky informací a odhaleními, s nimiž vystoupil Edward Snowden, a s údajným masovým sledováním elektronické komunikace občanů EU v rámci programu agentury NSA, přičemž získané údaje využívaly soukromé americké společnosti, nová jednání o rámci konceptu bezpečného přístavu s cílem napravit ztrátu důvěry v EU vůči ochraně soukromého charakteru osobních údajů předávaných do USA;
- Q. vzhledem k tomu, že ve věci C-362/14 *Maximillian Schrems v. komisař pro ochranu údajů* dospěl Evropský soudní dvůr k závěru, že zjištění Komise, že v rámci konceptu bezpečného přístavu je v USA zajištěna odpovídající úroveň ochrany osobních údajů z EU, je neplatné, a vznikla tak naléhavá potřeba uzavřít jednání o systému EU–USA na ochranu soukromí, aby byla zajištěna právní jistota ve věci toho, jak by měly být předávány osobní údaje z EU do USA;
- R. vzhledem k tomu, že po vydání rozsudku ve věci *Schrems* Komise obnovila jednání s USA o novém rámci, který by rozptýlil obavy, které formuloval Evropský soudní dvůr, a že se Komise a USA dne 2. února 2016 dohodly na novém rámci pro transatlantické toky, na tzv. systému EU–USA na ochranu soukromí (*Privacy Shield*);
- S. vzhledem k tomu, že pracovní skupina zřízená na základě článku 29 ve svém stanovisku 01/2016 uvítala výrazná zlepšení, která tento systém na ochranu soukromí přinesl ve srovnání s rozhodnutím o bezpečném přístavu, a že za pozitivní krok vpřed označila konkrétně to, že jsou podány klíčové definice, jsou vytvořeny mechanismy zajišťující dohled nad seznamem subjektů v systému, a také skutečnost, že externí a interní přezkoumávání dodržování požadavků je nyní povinné; vzhledem k tomu, že pracovní skupina také vyslovila značné obavy ohledně obchodních hledisek a přístupu veřejných orgánů k údajům předávaným v rámci tohoto systému;
- T. vzhledem k tomu, že postup přijímání rozhodnutí o odpovídající úrovni ochrany osobních údajů nepočítá s formálním a náležitým procesem konzultací se zúčastněnými stranami, kterých se týká, a zejména se společnostmi a MSP, na něž má toto rozhodnutí značný dopad;
- U. vzhledem k tomu, že americký zákon o soudní nápravě, který dává evropským občanům a občanům dalších spojenců USA právo prohlédnout si informace, které o nich mají americké federální agentury na základě amerického zákona o ochraně soukromí, a nesprávné informace opravit, přijala Sněmovna reprezentantů dne 20. října 2015, poté jej v Senátu schválil výbor pro soudnictví dne 28. ledna 2016 a americký prezident Barack Obama jej podepsal dne 24. února 2016;
- V. vzhledem k tomu, že přijetí zákona o soudní nápravě bylo pro Evropský parlament zásadní podmínkou pro udělení souhlasu s uzavřením zastřešující dohody mezi EU a USA a důležitým aspektem při jednání o systému EU-USA na ochranu soukromí;

- W. vzhledem k tomu, že MSP činily 60 % společností, které spoléhaly na dohodu o bezpečném přístavu, která jim umožňovala využívat zjednodušených a nákladově efektivních postupů prokazování souladu s požadavky namísto povinnosti řídit se závaznými předpisy pro podniky nebo standardními smluvními ustanoveními, které zajišťují rovnocennou míru ochrany, vyžadují ovšem výrazně vyšší investice do administrativní struktury, kterou by musely tyto podniky mít; vzhledem k tomu, že z nového systému na ochranu soukromí budou mít největší prospěch právě MSP;
- X. vzhledem k tomu, že ochrana soukromí a osobních údajů v USA je zakotvena v komplexním systému regulace a ochrany soukromého charakteru údajů, zejména u těch nejcitlivějších kategorií osobních údajů, jako jsou údaje o zdravotním stavu, o finanční situaci, o elektronické komunikaci a o nezletilých;
- Y. vzhledem k tomu, že pro vnitrostátní právní předpisy o sledování komunikace v členských státech EU je příznačná rozmanitost a velká volnost rozhodování, pokud jde o potřebu sledování a o právní záruky, které mají omezovat možnost zasahovat do základních práv a svobod;
1. vítá uzavření jednání mezi EU a USA o systému na ochranu soukromí po více než dvou letech vyjednávání mezi Komisí a americkým ministerstvem obchodu;
  2. vítá skutečnost, že Kongres USA přijal zákon o soudní nápravě, a připomíná, že podobný zákon již dlouhou dobu požadoval jako nutný předpoklad pro dokončení schvalování zastřešující dohody mezi EU a USA a pro uzavření jednání o systému na ochranu soukromí;
  3. uvědomuje si, že systém EU-USA na ochranu soukromí se zásadně liší od rámce bezpečného přístavu, obsahuje mnohem podrobnější dokumentaci, která ukládá konkrétnější povinnosti společnostem, které se chtějí k tomuto rámci připojit, a má také nové kontrolní a vyvažující mechanismy zajišťující, aby mohly subjekty údajů z EU uplatňovat svá práva, když jsou jejich údaje zpracovávány v USA;
  4. vítá skutečnost, že pracovní skupina zřízená na základě článku 29 ve svém stanovisku 01/2016 uvítala výrazná zlepšení, která systém na ochranu soukromí přinesl ve srovnání s rámcem bezpečného přístavu;
  5. bere na vědomí obavy, které pracovní skupina zřízená na základě článku 29 vyslovila, a její konstruktivní přístup, a dále zdůrazňuje, že zásada omezení doby uchování údajů, o níž se ve stanovisku skupiny hovoří, by měla být nejprve vyjasněna v Evropské unii, protože situace a standardy v EU jsou po rozsudku Evropského soudního dvora z roku 2014 stále nejasné;
  6. bere na vědomí prohlášení předsedkyně pracovní skupiny zřízené na základě článku 29, podle něhož by základní záruky, které pracovní skupina definovala, měly platit také pro členské státy EU;
  7. lituje toho, že postup přijímání rozhodnutí o odpovídající úrovni ochrany osobních údajů nepočítá s formálním a náležitým procesem konzultací s relevantními zúčastněnými stranami, například s firmami, a zejména s organizacemi zastupujícími MSP;

8. konstatuje, že zatímco rámec bezpečného přístavu nehovořil o žádných konkrétních omezeních přístupu vlády USA k údajům předávaným do USA, dokumentace systému na ochranu soukromí nyní zahrnuje závazné závazky vlády USA v podobě dopisů ředitele národní zpravodajské agentury, amerického ministra zahraničí a amerického ministerstva spravedlnosti;
9. zdůrazňuje, že od roku 2013 přijaly Kongres a vláda USA přes dva tucty novel zákonů a programů týkajících se sledování komunikace, včetně zákona USA o svobodě, který zakazuje shromažďování velkého množství údajů, prezidentské směrnice o politice 28, která činí ochranu práv na soukromí a občanských svobod nedílnou součástí americké politiky sledování komunikace, změn zákona USA o zahraniční zpravodajské činnosti a zákona o soudní nápravě, který rozšiřuje opatření ochrany údajů i na občany EU; domnívá se, že tyto změny jsou klíčové při posuzování dopadu těchto aktů v podobě zasahování do základních práv na soukromí a ochranu údajů, jak jsou stanovena v článku 7 a 8 Listiny základních práv EU;
10. bere na vědomí a vítá velmi nedávné iniciativy, s nimiž přišly vláda USA a Kongres USA, jako je zákon o soukromém charakteru elektronické pošty, který byl jednomyslně schválen sněmovnou v dubnu 2016 a který novelizuje zákon o ochraně údajů v elektronických komunikacích (ECPA) z roku 1986, a také zákon o větší svobodě informací (FOIA), který schválila Sněmovna reprezentantů v lednu 2016 a Senát v březnu 2016, a rozhodně podporuje podepsání těchto zákonů prezidentem, což prokáže výraznou politickou vůli USA zvýšit ochranu soukromí všech jednotlivců;
11. vítá vytvoření mechanismu veřejného ochránce práv na ministerstvu zahraničních věcí, který je nezávislý na národních zpravodajských službách a pomůže zajistit nápravu v individuálních případech a nezávislý dohled;
12. s uspokojením konstatuje, že v rámci systému na ochranu soukromí mají subjekty údajů z EU k dispozici několik způsobů, jak usilovat o právní nápravu v USA: zaprvé si lze stěžovat buď přímo u dané společnosti, nebo prostřednictvím ministerstva obchodu, kterému bude věc postoupena úřadem pro ochranu údajů, nebo u nezávislého orgánu pro urovnávání sporů; zadruhé lze v případě zásahu do základních práv v zájmu národní bezpečnosti podat občanskoprávní žalobu k soudu v USA; podobné stížnosti může rovněž řešit nový veřejný ochránce práv; konečně, stížnosti na zasahování do základních práv v zájmu prosazování práva a ve veřejném zájmu lze řešit návrhy na zrušení úředních rozhodnutí; vyzývá k tomu, aby Komise a úřady pro ochranu údajů poskytly další pokyny, aby byly tyto právní prostředky nápravy snáze přístupné a dostupné;
13. vítá prominentní roli, kterou systém na ochranu soukromí přisuzuje úřadům pro ochranu údajů členských států při zkoumání a šetření stížností týkajících se ochrany práv na soukromí a rodinný život podle Listiny základních práv EU a při pozastavování předávání údajů, a také povinnost tyto stížnosti vyřídit, kterou má americké ministerstvo obchodu;
14. připomíná, že jedním ze základních cílů EU v této věci by měla být ochrana osobních údajů při jejich toku k hlavnímu mezinárodnímu obchodnímu partnerovi Unie, a že systém na ochranu soukromí pomůže zajistit ochranu základních práv subjektů údajů z EU při předávání údajů;

15. připomíná také, že právní jistota, a zejména jasná a jednotná pravidla jsou klíčovým prvkem při rozvoji a růstu podniků, zejména MSP, a varuje proto před jakýmkoli pokusem ohrozit dokončení schvalování systému na ochranu soukromí, který by vedl k tomu, že by se tisíce společností všech typů a velikostí – v Evropské unii i ve Spojených státech – ocitly v široce rozšířené nejistotě, byly by v právním vakuu a to by mělo vážné dopady na jejich operace a jejich schopnost obchodovat za Atlantikem;
16. zdůrazňuje, že MSP činily 60 % společností, které spoléhaly na dohodu o bezpečném přístavu, a že z nového systému na ochranu soukromí budou mít největší prospěch právě MSP; vyzývá Komisi, aby v úzké spolupráci s úřady pro ochranu údajů zajistila větší jasnost, přesnost a přístupnost při uplatňování a fungování systému na ochranu soukromí u těchto společností;
17. domnívá se, že systém na ochranu soukromí je klíčový pro překonání značného rozdílu mezi evropským a americkým přístupem k soukromí, a je proto zásadní pro obnovení transatlantické důvěry; vyjadřuje své pevné přesvědčení, že jakmile se tento systém na ochranu soukromí stane zavedeným rámcem pro dodržování požadavků, bude pod přísnou kontrolou regulátorů a Komise v rámci mechanismu každoročního společného přezkoumání, a bude tak zajištěna jeho spolehlivost a právní validita;
18. vyzývá Komisi, aby v plném rozsahu plnila svou odpovědnost v rámci systému na ochranu soukromí pravidelně přezkoumávat své zjištění o odpovídající úrovni ochrany a jeho právní odůvodnění, s cílem zajistit, aby byly osobní údaje odpovídajícím způsobem chráněny a současně aby rámec fungoval efektivně bez zbytečného narušování základních práv, jako je právo získávat a sdělovat informace a právo podnikat, a aby každý rok informovala Parlament o tom, co přesně zjistila a jak zajistí nápravu zjištěných problémů;
19. uvědomuje si, že systém na ochranu soukromí je součástí širšího dialogu mezi EU a třetími zeměmi, včetně USA, ve vztahu k ochraně osobních údajů, k obchodu, k bezpečnosti a s tím souvisejícím právům a cílům sdíleného zájmu; vyzývá proto všechny strany, aby společně usilovaly o vytvoření a neustálé zlepšování funkčních, harmonizovaných mezinárodních rámců a domácích právních předpisů, díky nimž se bude dařit těchto cílů dosahovat;
20. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, vládám a parlamentům členských států, Kongresu USA a vládě USA.